

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Indien iemand eene andere leer leert, en niet overeenkomt met de gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met de leer die naar de godzaligheid is, die is opgeblazen, en weet niets.

1 TIM. 6 : 3, 4.

No. 20.	15 October 1905.	10de Jaargang.
---------	------------------	----------------

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 4.

DE GAVE DES HEILIGEN GEESTES.

Het Ambt van den Heiligen Geest.

De gave des Heiligen Geestes is de grootste gunst door God aan den mensch in het vleesch geschonken. Zij is „de zalving uit de hoogte, die alle dingen leert”, en is de „blijvende getuige” van den Vader en den Zoon. Het is de geest van openbaring, en leidt in al de waarheid, brengt verleden dingen ter herinnering, maakt het tegenwoordige licht duidelijk, en toont dingen die te komen zijn. Zonder dezelve kan geen mensch God kennen, en Jezus Christus dien Hij gezonden heeft, noch kan hij waarlijk en zonder twijfel zeggen, dat Jezus de Heere is. Het ontvangen van de gave des Heiligen Geestes is de vierde stap, of het vierde beginsel van het Evangelie van Christus. De voorafgaande beginselen, namelijk, geloof, bekeering, en de doop tot vergeving der zonden, zijn in korte trekken verklaard in de vorige traktaten dezer serie. Na den doop of de geboorte uit water, komt de doop of de geboorte uit den Geest.

Hoe deze gegeven wordt.

Deze gave van God wordt gegeven door het opleggen der handen van mannen die van God geroepen en bekleed zijn met volmacht om deze heilige verordening te bedienen. Niemand kan, hoe geleerd, ervaren of wijs hij ook zij, uit zichzelf en in zijn eigen naam deze groote gave aan anderen schenken. Men moge de handen op hen leggen,

maar zij zullen dien Geest niet ontvangen. Hij gaat alleen van God uit. God zal erkennen hetgeen volgens Zijne voorschriften door Zijne gemachtigde dienstknechten wordt bediend. Het ontvangen van den Heiligen Geest als eene toerusting en gave van God is noodzakelijk tot zaligheid. Het natuurlijke licht of de inspiratie, die aan alle menschen bij de geboorte gegeven wordt, is daaraan niet gelijk. Dat is het algemeen erfdeel van het menschdom, maar de gave des Heiligen Geestes is een veel hooger en grooter legaat van de Godheid, en wordt slechts hun, die het Evangelie gehoorzaam zijn, gegeven, en op de wijze door God Zelf bepaald.

Getuigenis der Schrift.

Dat de gave des Heiligen Geestes door de oplegging der handen gegeven wordt, en dat zulks de instelling van het Evangelie is, is door het Nieuwe Testament duidelijk vastgesteld. In het 8ste hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen is een verslag gegeven van de bediening van Filippus, waarin het volgende voorkomt: „Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beide mannen en vrouwen.” „Als nu de Apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes; dewelke afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten; want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den naam van den Heere Jezus. Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest. En als Simon zag, dat door de oplegging van de handen der Apostelen de Heilige Geest gegeven werd, zoo bood hij hun geld aan, zeggende: Geeft ook mij deze macht, opdat, zoo wien ik de handen opleg, hij den Heiligen Geest ontvang. Maar Petrus zeide tot hem: Uw geld zij met u ten verderve, omdat gij gemeend hebt, dat de gave Gods door geld verkregen wordt.” (Verzen 12—20). In het 19de hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen wordt verhaald, dat Paulus te Efeze eenige discipelen vond die niet behoorlijk gedoopt waren. Hij gaf hun het noodige onderricht, en wij lezen: „Die hem hoorden, werden gedoopt in den naam van den Heere Jezus. En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden. En alle deze waren omtrent twaalf mannen.” De verordening van de oplegging der handen wordt in Hebr. 5 : 12 en 6 : 1, 2 opgenoemd onder de „eerste beginselen der woorden Gods”, en als behoorende tot het fundament van de „leer van Christus.” Paulus vermaande Timotheüs: „Om welke oorzaak ik u indachtig maak, dat gij opwekt de gave Gods, die in u is door de oplegging mijner handen.” (II Tim. 1 : 6).

De Orde van het Evangelie.

Deze aanhalingen zijn voldoende om de orde van het Evangelie aan te toonen zooals geleerd door de Apostelen van Jezus Christus, die hunne voorschriften en volmacht van Hem ontvingen, en die alle de zelfde leerstellingen verkondigden en de zelfde verordeningen bedienden, waar zij ook heengingen. De afwijkingen daarvan, die in den tegenwoordigen tijd waargenomen worden, zijn het werk van niet-geïnspireerde, niet-van-God-gemachtigde predikers, en behooren door den oprechten zoeker naar godsdienstige waarheid verworpen te worden.

De Werking van den Heiligen Geest.

De Heilige Geest is dezelfde in alle eeuwen en onder alle volken. Zijne werking is altijd dezelfde. In de dagen van de eerste Christelijke Kerk genoten de leden de vruchten van dien Geest. Zij zijn door den Apostel Paulus aldus beschreven: „Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zoodanigen is de wet niet.” (Gal 5 : 22, 23). „Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid; en eenen anderen het woord der kennis, door denzelfden Geest; en eenen anderen het geloof, door denzelfden Geest; en eenen anderen de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest; en eenen anderen de werkingen der krachten; en eenen anderen profetie; en eenen anderen onderscheidingen der geesten; en eenen anderen menigerlei talen; en eenen anderen uitlegging der talen: doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, deelende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.” (1 Cor. 12 : 7—11). Paulus spoorde de Heiligen aan: „Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteeren; en nadat hij zijne redenen voor dit voorschrift had verklaard, eindigt hij met de woorden: „Zoo dan, broeders, ijvert om te profeteeren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.” (1 Cor. 14 : 39).

De Afwezigheid van geestelijke Gaven duidt een Afval aan.

Men tracht van de afwezigheid van deze gaven en openbaringen van den Geest in de verschillende godsdienstige sekten van den huidigen dag een verklaring te geven met deze doorschijnende uitvlucht: „Zij zijn alle afgeschaff, en zijn niet langer meer noodig.” En toch waren zij een deel van het Evangelie van Jezus Christus, en in de Kerk — het lichaam van Christus — ingelijfd als leden daarvan. „Uit de vrucht wordt de boom gekend.” Zouden, indien de zelfde geest die de Kerk van Christus in de apostolische eeuw bezielde de kerken der 19de en 20ste eeuw inspireerde, door hem heden niet de zelfde vruchten voortgebracht worden? Is de Geest van God veranderd? Of hebben

de menschen niet de hemelsche verordeningen en instellingen veranderd, en zich zelve kerken opgebouwd en hun eigen leerstellingen verkondigd? Maar de voorstanders en verdedigers der sektentheologie zullen antwoorden: „De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetiën, zij zullen teniet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal teniet gedaan worden.” (1 Cor. 13 : 8). Waarom gaan zij niet verder met de aanhaling en geven zij de volgende verzen niet die een deel van het geheel uitmaken in de redeneering der schrift? Is het omdat zij de krukken onder hunne kreupele, strompelende beweringen zouden wegslaan en hunne valsche theoriën met het aangezicht in het slof zouden werpen? Ziehier hetgeen volgt: „Want wij kennen ten deele, en wij profeteeren ten deele; doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten deele is, teniet gedaan worden.” Zal men beweren, dat deze beloofde volmaaktheid gekomen is? Weten de sekten meer, verstaan zij beter, en hebben zij een helderder inzicht in goddelijke dingen dan de Apostel Paulus? Is er iets „volmaakt” over het hedendaagsche Christendom gekomen, uitgenomen „volmaakte” verwarring? Dat Paulus bij zijne voorspelling doelde op een toestand die nog in de toekomst ligt, is duidelijk uit zijne volgende woorden: „Want wij zien nu door eenen spiegel in eene duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten deele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.” (Vers 12).

Geestelijke Gaven als Teekenen van de ware Kerk.

De voornoemde gaven van den Geest zijn bewijzen, dat deze in het bezit is van de discipelen van Jezus Christus. Zij zijn de teekenen van het ware geloof. Zij vergezellen de aanname van het Evangelie en de gehoorzaamheid aan zijne voorschriften. Toen de verrezen Christus aan de elf Apostelen hunne groote opdracht gaf, zeide Hij tot hen: „Gaaf heen in de geheele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen: In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.” (Mark. 16 : 15-18). Deze gaven waren niet alleen voor die Apostelen, maar zouden volgen degenen die gelooven. Christus gaf ze als het teeken van het ware geloof in Hem en in Zijne woorden. Zij behooren in Zijne Kerk. Zij moeten niet teniet gedaan worden totdat het volmaakte zal gekomen zijn, en de zonen en dochteren Gods hunnen Verlosser van aangezicht tot aangezicht aanschouwen, en zien gelijk zij gezien zijn, en kennen gelijk zij gekend zijn. Al de noodzakelijkheid die voor het bezit en de uitoefening dier gaven bestond

in de eerste eeuw der Christelijke tijdrekening, bestaat ook in de 19de en de 20ste eeuw, — niet slechts tot zegening en verkwikking van de discipelen van den Zaligmaker, maar ook voor het verbreiden van Zijn Evangelie onder volkeren, die nog in duisternis zitten en die onder de heidenen en de afgodendienaars geteld worden.

Eenheid in de ware Kerk.

Een der krachtige bewijzen van het bezit van den Heiligen Geest in de eerste Christelijke Kerk was de eenheid die hij vestigde. Het deed er niet toe, welke tegenstrijdige geloofsstelsels en tegenovergestelde godsdiensten de menschen van dien tijd onderhielden voor dat zij den geest van het eeuwige Evangelie ontvingen, zij werden, na den doop en de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes, allen één in Christus Jezus. Zooals Paulus aan de Efeziërs schreef: „Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot ééne hoop uwer beroeping; één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.” (Ef. 4: 4—6). „Want zoo velen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daar in is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus.” (Gal. 3—27, 28). „En de vrede Gods heersche in uwe harten, tot welchen gij ook geroepen zijt in één lichaam; en weest dankbaar.” (Col. 3: 15). „Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ééne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzoo ook Christus; want ook wij allen zijn door éénen Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot éénen geest gedrenkt.” (1 Cor. 12: 12, 13). In Zijn gebed tot den Vader dat allen die in Hem geloofden, één mochten zijn, sprak Jezus van deze éénheid als bewijs voor de wereld, dat God Hem gezonden had. (Joh 17: 21). Het groote doel van de gave des Heiligen Geestes was om in al de waarheid te leiden, en die hem bezaten te brengen tot „de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods.” Strijd, twist, en verdeeldheid zijn niet de vruchten van den Heiligen Geest, maar komen van beneden. „Want waar nijd en twist-gierigheid is, aldaar is verwarring en alle booze handel.” (Jak. 3: 16).

Gewichtigheid van den Heiligen Geest.

De tegenwoordigheid en inspiratie van den Heiligen Geest, met zijne gaven, openbaringen en goddelijk licht zijn de teekenen van geestelijk leven en van aanneming bij God. Zonder den Heiligen Geest is er geen ware, levende Kerk van Christus op aarde. Hij kan op geen andere wijze verkregen worden dan op de wijze door God vastgesteld. Op de geboorte uit water volgende, maakt de geboorte uit den Heiligen Geest den mensch tot een nieuw schepsel, en neemt hem op in de Kerk of het Koninkrijk Gods. De verschillende gaven van den Geest

zijn binnen zijn bereik volgens zijn geloof en naarstigheid in het najagen van dezelve. Zij zijn in deze eeuw even zoo verkrijgbaar als in eenig vroeger tijdperk. Door den Heiligen Geest kan de mensch tot de kennis van God komen. In het licht van dien Geest kunnen de gezegden en geschriften van geïnspireerde mannen duidelijk verstaan worden. De Bijbel is niet langer meer een verzegeld boek. De hemelen zijn voor stervelingen niet gesloten. Deze geest doet de duisternis vlieden en geheimzinnigheid verdwijnen. Hij brengt vrede en verkwikking tot de ziel. Hij doet de geestelijke zinnen ontwaken en leven. Hij ontvouwt de dingen der eeuwigheid en de heerlijkheden der onsterfelijkheid. Hij verbindt de aarde met den hemel. Hij vervult de ziel met onuitsprekelijke vreugde, en wie hem verkrijgt en behoudt, heeft onbegrensden rijkdom en eeuwig leven!

JOSEPH SMITH ALS NATUURKUNDIGE.

Door Dr. John A. Widtsoe, directeur van het Landbouwkundig Proefstation te Logan, Utah.

(Uit de *Improvement Era*.)
(*Vervolg van bladzijde 303.*)

Het samenbrengen van feiten die reeds in de voorgaande artikelen dezer serie behandeld zijn, is gedaan ten gevolge van talrijke vragen die gesteld zijn geworden; het verleent misschien een duidelijker en beknopter overzicht van het veld.

Van de philosophische zijde beschouwd, is de bouw van het „Mormonisme” helder, eenvoudig en verlichtend. Hij is vrij van nuttelooze theoriën en stellingen. Het is een groot en werelden-omvattend stelsel; dat de intelligentie van God en den mensch tot middelpunt maakt, om hetwelk alle andere natuurverschijnselen wentelen. Eigenaardig schitterend moet het verstand van den Profeet geweest zijn, die in staat was om in de vergeten hoeken der gedachte de onschatbare juweelen van de besturende waarheid van het heelal te ontdekken.

XI. — SAMENVATTING EN BESLUIT. *)

In de vorige opstellen is aangetoond, dat Joseph Smith's leven en opvoeding in zijne jeugd van zoodanigen aard zijn geweest, dat het heel onwaarschijnlijk, indien niet onmogelijk, was dat hij uit boeken of zelfs van zijne makers een schat van de wetenschappelijke kennis van zijnen tijd had kunnen vergaderen. Aangetoond werd ook, dat verder bewijs voor deze bewering lag in de betrekkelijke afwezigheid van welbekende feiten der wetenschap uit zijne geschriften, de afwezigheid van wetenschappelijken schrijfstijl en in de oorspronkelijke wijze waarop beginselen der wetenschap werden uitgedrukt.

Verder is aangetoond, dat Joseph Smith de leer van het eeuwig-zijn, of de onvernietigbaarheid der stof duidelijk erkende en verklaarde, waardoor hij zich ontsloeg van de betichting, dat hij tot de verzameling kwakzalvers behoorde die, uit onkunde of met opzettelijk bedrog, de wetten der natuur niet erkennen en dientengevolge beweringen maken, die de bijgeloovige vreesachtigheid hunner volgelingen opwekken. De profeet maakte ook, een aantal jaren voor hare algemeene aanneming door de wetenschappelijke wereld, eene leer bekend die in alle opzichten gelijkstaat met de wet van de voortdoring der kracht, die, met de leer van het eeuwig-zijn der stof, nu tot grondslag dient voor al de wetenschappelijke studie.

Verder leerde de profeet het onveranderlijk verband tusschen oorzaak en gevolg, waardoor het gansche heelal onder een bestuur van wetten wordt gebracht, en de geheimzinnigheden van het verleden worden omgeworpen. Deze leer werd met nadruk afgekondigd, ten tijde toen de wereld juist begon er zich op toe te leggen. Hij leerde verder duidelijk de wijze, waarop de natuurwetten door den mensch kunnen ontdekt worden.

Benevens deze grondbegrippen, leerde de profeet dat het heelal vervuld is met een fijne doch stoffelijke zelfstandigheid, wier aard bij den mensch onbekend is, maar door dewelke de krachten der natuur in staat zijn zich te openbaren. Deze leer komt overeen met de theorie der lichtgevende ether, die nu door de beste denkers der wereld aangenomen wordt. Deze leer werd door Joseph Smith vele jaren vóór zij door de wetenschap als bepaald werd aangenomen, geleerd.

De profeet leerde ook, dat al de hemellichamen in beweging zijn, dat het zonnestelsel maar een klein deel is van een grooter, heerlijker en aan-dezelfde-wetten-onderworpen geheel, en dat sommige van die andere werelden bewoond zijn. Deze leerstellingen, die nu tot grondslag voor de nieuwe sterrenkunde dienen, werd ontdekt en door de wetenschappelijke wereld aangenomen, na de dagen van Joseph Smith.

Het hoofdpunt der evolutiewet werd vijf en twintig jaren vóór Spencer en Darwin door den profeet aangekondigd. Bovendien is de wet, zooals zij door Joseph Smith werd geleerd, die, tot welke de wetenschappelijke wereld zich langzaam beweegt.

Joseph Smith is in volle overeenstemming met de tegenwoordige meening betreffende alcohol en hare verschillende aanwending. Ten tijde toen de techniekundigen der wetenschap de vergiftige bestanddeelen die de tabak bevat, juist leerden verstaan, beweerde hij dat de tabak zeer nadeelig is.

Thee en koffie werden als dranken ongeschikt voor menschelijk gebruik veroordeeld, toen caffeine en taanzuur, de twee nadeeligste bestanddeelen van thee en koffie, pas ontdekt waren en hunne eigenschappen niet algemeen begrepen werden.

In den tijd van den profeet was er betrekkelijk niets bekend van de samenstelling van vleesch, groenten en granen. Hij leerde, dat er hoofdzakelijk onderscheid onder de graansoorten bestaat, en dat vleesch op 's menschen diëetlijst door voortbrengselen uit het plantenrijk kan vervangen worden; — dat alles is door de jongste wetenschap bevestigd geworden.

Betreffende tijdgrenzen in aardkunde had hij ook heldere en moderne begrippen, toen de geleerden het over dit onderwerp niet eens waren.

Bovendien bevatten de geschriften van den profeet talrijke gezegden van wetenschappelijke toepassing, die in het geheel niet behandeld zijn.

Om kort te gaan, Joseph Smith erkende en gaf uitdrukking aan de grondwetten van alle wetenschap, de grondbeginselen van natuurkunde, biologie en sterrenkunde, en tevens aan een groot getal wetenschappelijke feiten, en maakte die verklaringen meestal vóór de werkers in de wetenschap.

Het is een verbazend feit, dat een jong man van acht-en-wintig jaren, die geene voordeelen van opvoeding door schoolgaan, lezen of de maatschappij had genoten, de bekende wetten der wetenschap klaar en correct zou aankondigen; en het is nog meer wonderbaar, dat hij grondwetten zou bekend maken, die de werkers der wetenschap eerst vele jaren later ontdekt hebben. Ieder oprecht mensch, vriend of vijand, moet zich verwonderen, en zich afvragen: „Vanwaar heeft deze man zijne kennis verkregen?”

(Wordt vervolgd.)

---

*) Het is misschien onnoodig om aan te merken dat deze reeks artikelen met dit hoofdstuk niet besloten wordt wegens uitputting van stof. Alleen het gebrek aan tijd maakt het onmogelijk om voort te gaan met bewijsevenen, dat elk beginsel door den profeet gelerd in overeenstemming is met solide wetenschap. Waarschijnlijk kan het onder oek later hervat worden.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Rotterdamsche halfjaarlijksche Conferentie zal Zondag, 29 October, gehouden worden in de Zaal EXCELSIOR, No. 15 St. Janstraat, Rotterdam. De vergaderingen zullen plaats hebben om 10 uur en om 6 uur, en zullen o.a. opgeluisterd worden door speciale liederen van het koor. De gebruikelijke priestervergadering voor zendelingen zal plaats vinden op Zaterdag, 28 October, ten 10 uur.

AANGEKOMEN.

Ouderling Leonard G. Hardy Jr., van Salt Lake City, Utah; aangewezen om in de Rotterdamsche Conferentie te werken.

Ouderlingen John H. Taylor en Clawson Y. Cannon, beiden van Salt Lake City, Utah. Deze broederen zijn 30 Juli jl. aangekomen, en zijn reeds eenigen tijd in het hun aangewezen arbeidsveld, de Luiksche Conferentie, werkzaam. Door een overzicht is hunne aankomst niet eer vermeld.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

IS HET GEOORLOOFD OM TE ZWEREN.

Deze vraag werd ons onlangs gesteld. — Onder zweren wordt soms verstaan vloeken, of vervloeken, zich of anderen verwenschen. Het vloeken is in zichzelf een ruwe, verachtelijke gewoonte, en wie daarbij den naam des Heeren noemt, „zal niet onschuldig gehouden worden, van Zijnen naam ijdelijk te gebruiken.” Welk recht den mensch toegekend wordt om anderen te vervloeken of te verwenschen, kan afgeleid worden uit de verklaring van den Meester: „Maar wie zegt, gij dwaas, die zal strafbaar zijn door het helsche vuur.” Het is waar, dat de ouden het beginsel van „oog om oog, en tand om tand” in praktijk brachten, en een vloek tegen hunne vijanden voedden, en zochten wraak op hen uit te oefenen, maar het hoogere beginsel van het evangelie maakt deze wet krachteloos, en de leer van den Heiland is daarentegen: „Ik zeg u, hebt uwe vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten.”

De meer algemeene toepassing van het woord zweren is *een eed doen*, of *onder eede bevestigen*. En de vraag komt hier onwillekeurig op, of het werkelijk of niet geoorloofd is om te zweeren. Aan de eene zijde zien wij, dat een engel zweert, b.v. Openb. 10 : 5, 6: „En de engel, dien ik zag staan op de zee, en op de aarde, hief zijne hand op naar den hemel; en hij zwoer bij Dien, die leeft in alle eeuwigheid, die den hemel geschapen heeft, en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn.” Deze engel kon, met een openbaring van God komende, op Diens verantwoordelijkheid zweren. Wij vinden in verscheidene plaatsen beschreven, dat God zelf zwoer, zooals in Ps. 89 : 4: „Ik heb mijnen knecht David gezworen,” en Jes. 45 : 23: „Ik heb gezworen bij mijzelven,” en in Hebr. 6 : 13: „Want als God aan Abraham de belofte deed, dewijl Hij bij niemand die meerder was had te zweren, zoo zwoer Hij bij zichzelf.” De Heere kon veilig Zijne beloften met een eed bekrachtigen, omdat Zijne eigenschappen volmaakt en onfeilbaar zijn en Hij wist dat Hij zijne beloften zeker kon en zou vervullen. Het gebod tot de ouden was: „Gij zult den Heere uwe eeden houden.” Door hunne eeden niet te houden, zouden zij onder het oordeel komen. Daarom raadt Jacobus aan: „Vóór alle dingen, mijne broeders! zweert niet, noch bij den hemel, noch bij de aarde, noch eenigen anderen eed; maar uw ja zij ja, en het neen neen; opdat gij in geen oordeel valt.” (Hebr. 5 : 12).

Jacobus

volmaaktheid der goede eigenschappen, of ontbreekt de noodige bestendigheid, om altijd zijne eeden te kunnen houden; daartoe maakt ook dikwijls de beperking zijner „almacht” hem onbekwaam, en hij zou dikwijls onder het oordeel komen, van zijn eed gebroken te hebben. „Ik zeg u,” zijn de woorden van onzen Zaligmaker: „Zweert ganschelijk niet, noch bij den hemel, ... noch bij de aarde, ... noch bij uw hoofd zult gij zweren, omdat gij niet één haar kunt wit of zwart maken; maar laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat is uit den booze.” (Matt. 5 : 34-37).

R.

VAN ROTTERDAM NAAR SALT LAKE CITY.

Liverpool, 4 Oct. '05.

Een regenachtige namiddag verschaft mij goede gelegenheid tot het schrijven van een' brief aan de lezers en lezeressen van „*De Ster*”. 'k Zal mijn geheugen en mijne aantekeningen raadplegen en trachten een beknopt ondervindingen- en indrukken-verhaal te geven van de reis tot het punt waar ik mij thans bevind. Wellicht kunnen na mij reizenden er eenig voordeel uit putten. Tot inlichting van hen die het nog niet weten, zij hier gezegd dat onze emigranten van Rotterdam per Batavier Lijn naar Londen reizen, vandaar per spoor naar Liverpool, uit welke stad zij per White Star Lijn naar Boston oversteken, om vervolgens verder te sporen naar hunne plaats van bestemming.

De vertrektijd van de Batavier-boot is 4 $\frac{1}{2}$ uur n.m., maar het was Zaterdagmiddag ongeveer 5 uur, toen de zwarte romp zich in beweging zette en langzaam, onmerkbaar zacht ging afdrijven. Geholpen door een sleepbootje keerde de „Batavier IV” met een grooten boog, en stoomde af. Lang nog tuurde ik naar een groepje wuivende vrienden aan den wal, totdat zij niet meer te onderscheiden waren.

Enkele uren stoomens bracht ons in open zee. Er stond een flinke Z. W. bries. De zee was tamelijk wild, nukkig, kort. Reeds dadelijk begonnen velen aan Neptunus te offeren. Van vroegere tochtjes over de Zuiderzee herinnerde ik mij, dat ik nooit vreeziek was geworden zoolang ik op dek stil bleef zitten, of beneden stil bleef liggen. 'k Zocht een luw hoekje op, bleef daar zitten totdat ik koud werd en ging toen naar beneden. „Het water is ons element” zongen wij op school, maar op veler aangezichten las ik het tegendeel. Ook *mijn* maag verzette zich tegen het schommelen en stooten der boot. 'k Haaste mij naar bed. Eenmaal dáár, was 'k heel gauw weer in orde en ging wat eten. Gedachtig aan het feit, dat de verbeelding heel wat schuld heeft aan het ziek-zijn, bepaalde ik mijn gedachte bij andere dingen — en viel in slaap. Om 4 uur werd ik wakker. De boot schommelde niet meer.

Wij waren zeker dichtbij de Engelsche kust. Toch duurde het nog een paar uren eer wij de *Thames* opvoeren. Op de rivier had de boot nog een paar uur oponthoud. Een gerucht vertelde dat een Eerste Klas-passagier ziek geworden was: er was een telegram verzonden om een dokter. Ondertusschen was er ook een douane aan boord gekomen en terwijl de boot langzaam opstoomde, kwam er bedrijvigheid aan dek. Alle koffers en pakjes open! Toen de mijne aan de beurt kwamen, keek ik eens naar mijn wèl-vastgesjorden koffer en zag er tegen op het touw los te maken. De ambtenaar deed de gebruikelijke vragen:

„Rookt u? Hebt ge tabak, sigaren, cigarettten, sterke dranken?”

„Neen, meneer!” antwoordde ik opgewekt-beslist, en denkende dat hij ons volkje wel zou kennen, voegde ik er als grondige reden bij:

„'k Ben Mormoon!”

„O ja? Maar dan is 't in orde! Nu geef ik uw naam op aan de White Star Lijn te Liverpool. 'k Heb hier haast iedere week van uw luidjes gehad”. Meteen voorzag hij mijn bagage van het merk, dat zeker „Gezien” moest beduiden. 'k Behoefde niet uit te pakken.

De boot kwam aan de Brunswick Pier, Blak Wall, te liggen. Het was half-elf toen wij aankwamen. De gewone tijd is 8.10 uur v.m. Maar alvorens verder te gaan met mijn verhaal, wil ik hier een paar wenken geven. Zij die, als ik, als 2e Klas-passagier reizen, doen uit een zuinigheidsoogpunt heel wèl, als zij de noodige eetwaren meenemen. Dit kan heel gevoelig geschieden in den vorm van broodjes met kaas, appelen, peren, enz. Wat op zee niet verorberd wordt, komt tusschen Londen en Liverpool goed van pas. En dan: neemt handdoek en zeep mee! Ge zult beide aantreffen, maar hoogstwaarschijnlijk zullen zóoveel medereizigers er gebruik van maken, dat ge dankbaar zijn zult mijn raad opgevolgd te hebben.

De hofmeester wees mij den heer Akkringa aan, den man die ons aan het Station zou brengen. Er was een telegram uit Rotterdam ontvangen, dat er slechts twee personen zouden komen. Wij waren met ons drieën. De anderen waren Duitsche Zendelingen.

„Kan één van jullie hier vannacht een plaatsje vinden?”

„Ik wel”, antwoordde ik, begeerig Londen te zien. Mijn reismakkers kregen een spoorkaartje en inlichtingen. Mij werd gezegd den volgenden dag op het kantoor der Stoomboot-Maatschappij te komen om mijn kaartje. De heer Akkringa verdween. Ik spoërde naar Fenchurchstreet Station en liet mijn bagage in de „Cloak Room” (garderobe) brengen. Er zijn gediensstige handen genoeg. Men is echter niet bang een flinke belooning te vragen van vreemdelingen, soms een *shilling* *) of een halve shilling, waar een paar *pence* **) voldoende is. Ik stapte nog

*) Een *shilling* is 60 cent.

**) *Pence* is 't meervoud van penny of stuiver.

even naar het kantoor van de Batavier-Lijn (Custom House and Wool Quays, Lower Thames Street, Londen E. C.), vernam daar hoe laat het den volgenden morgen open zijn zou, en ging de stad in.

Ik zou mij niet aan eene beschrijving van Londen durven wagen, zelfs niet van het weinige dat ik van die reusachtige wereldstad gezien heb. Op straat rijden allerlei rij- en voertuigen onophoudelijk heen en weer, waaronder merkwaardig veel omnibussen, welke drukte een eigenaardigen indruk heeft op den bezoeker. Op mij werd die indruk nog versterkt door het feit, dat Londen de eerste buitenlandsche stad was, die door mij bezocht werd. Het is zoo vreemd niets dan Engelsch te lezen en te hooren spreken. Om den weg te weten, wendde ik mij tot een agent van politie. De Londensche politie-agenten zijn bekend om hunne beleefdheid en hulpvaardigheid. Flinke, krانig-uitziende kerels zijn het, die mannen met hunne donkere helmen op.

Het kantoor van onze zendelingen was spoedig gevonden. Het is in Noordelijk Londen (London N.) gelegen: 97 Farleigh Road, Stoke Newington. Aan dit adres hebben Zondagschool, zustersvergaderingen, kortom alle bijeenkomsten plaats, behalve de gewone openbare godsdienstoefening. Dien middag werd er getuigenisvergadering gehouden, waarin ook een Hollander opstond, die trachtte zich in het Engelsch verstaanbaar te maken. Des avonds ging het naar de Finsbury Town Hall, Rosebery Avenue. Een net, gezellig zaaltje, electrisch licht, karpel op de vloer, met zitplaatsen voor ruim 90 personen. Ruim 60 waren aanwezig. Vergeleken bij onze groote Hollandsche steden is het verschil groot. Jaren geleden telde de Britsche hoofdstad heel veel „Mormonen” onder hare inwoners. De meesten zijn naar Amerika verhuisd, en de zendelingen hebben nu te kampen met koude onverschilligheid en veel vooroordeel aan de zijde van het volk. Toch blijven zij met onvermoeiden ijver doorwerken. In hetzelfde gebouw werd mij een andere zaal getoond, met zitplaatsen van 600 personen, een prachtige vergaderplaats. Deze wordt alleen gebruikt voor Conferentiën. In den regel kan men in de Zondagavondvergadering op ongeveer 500 aanwezigen rekenen.

Eén der aanwezigen was een Engelschman. Ik meld dit speciaal, om op een eigenaardigheid te kunnen wijzen. Het Engelsch dat de Engelsen spreken, verschilt enorm veel van dat door de Amerikanen gesproken, wat de uitspraak betreft. Ik moest mijne ooren, die aan Amerikaansche klanken gewoon zijn, bepaald scherpen om te kunnen verstaan wat er gezegd werd. De uitspraak van sommige woorden deed mij sterk denken aan het plat-Amsterdamsch.

Het Batavier-kantoor is 's morgens om 10 uur open. Eén der klerken vergezelde mij naar het St. Pancras Station, vanwaar ik naar Liverpool moest vertrekken. Met het oog op mijne bagage was het gebruik van een *cab* (rijtuig) noodig. Boven de vracht wordt voor elke colli bagage twee stuivers berekend.

De sneltrein Londen-Liverpool was in 5 uren over. Het landschap buiten Londen is een lust voor het oog. In tegenstelling met de vlakke velden van Holland ziet men de grazige weiden nu eens rijzen dan weer dalen. Vroolijk steekt tegen het heldere groen van lachende velden en wuivende boomen het bleek-rood der baksteenhuizen af. Als men Manchester nadert, wordt het landschap bergachtiger en de tunnels talrijker. Met het oog op deze laatste wordt zelfs op den dag een gaslicht aangehouden in den trein. Om 12 uur was ik uit Londen vertrokken en tegen 4 uur bevond de trein zich in Manchester. Veeltijds rijdt de sneltrein recht door naar Liverpool, maar ik moest overstappen en haastig ook. In Engeland is het vervoer van bagage inbegrepen in het vervoer van den reiziger, maar deze dient er op te letten dat z'n dingetjes meekomen. Ik meld dit ten voordeele van hen die eveneens haastig moeten overstappen.

Wat ik van Manchester kon waarnemen, zag er niet aanlokkelijk uit. De grauwwarte huizen schijnen eeuwig in rook gehuld te zijn. De stad lijkt wel ééne groote fabriek en honderden schoorsteen zenden gestadig meer smook in de met roet bezwangerde lucht. Ook Liverpool is een echte rookstad. Er staan vele groote gebouwen en monumenten, die werkelijk sieraden voor de stad zouden zijn, als zij niet zoo groezelig vuil waren. Nergens ziet men een helder, frisch-uitziend huis. Wat men wel ziet is armoede, bittere armoede. Gisteren telde ik, terwijl 'k vijf minuten op straat liep, twintig jongetjes, die bloothoofds en barrevoets liepen. De „kleeding” die zij dragen waren lompen, sommige vastgehouden door een veiligheids-speld of een touwtje. Lieden die in Holland gereisd hadden, verzekerden mij dat zij dáár nimmer de armoede ontmoet hadden die men in bijna alle Engelsche steden aantreft.

Toch is Liverpool niet zonder aantrekkelijkheden en bezienswaardigheden, maar de beschrijving daarvan bewaar ik voor een volgenden brief. Deze zou anders te lang worden. Vrijdagnamiddag 5 uur vertrekt de boot, zoodat ik nog eenigen tijd hier moet vertoeven.

I. KOOIJMAN.

HET NUT VAN DE SMART.

„Wij leeren door lijden, hetgeen wij onderwijzen in het gezang,” zegt de poëet. Grooter waarheid zou zijn, te zeggen dat wij door lijden leeren, hetgeen wij onderwijzen in ons leven.

Toen de groote vioolmakers uit de middeleeuwen een volmaakt instrument wilden vervaardigen, lieten zij den boom vellen op een bijzonder tijdstip van zijn groei. Dan werd het hout geschaafd en in kleine stukken gesneden. Deze werden aan de hitte der zon en de winterstormen blootgesteld, werden gebogen, gewreven, gepolijst, en

eindelijk samengehecht met ongeëvenaarde behendigheid. Indien het hout een tong had kunnen vinden, zou het ongetwijfeld gesmeekt hebben om in het woud te groeien, zijn takken te laten ruischen en zijne vrucht te dragen, zooals zijnen metgezellen geoorloofd was te doen, om ten laatste een deel van de aardzoden te worden. Maar het was deze wreede behandeling, die een van zijn gewone planken deed worden de Stradivarius-viool, wier muziek de wereld nog betoovert.

Alzoo bereidt God ons, door herhaaldelijke aanraking met pijn en verlies, om ons deel te dragen in de groote harmonie, waarmede de ware, ernstige zielen eenmaal de wereld zullen vullen. — *Selected.*

Een Stem tot Waarschuwing.

Van de pers is gekomen de derde, verbeterde uitgaaf van „*Een Stem tot Waarschuwing en Leering*,” welke wij onzen geachten lezers, vrienden en allen zoekers naar waarheid aanbevelen.

Dit werkje, 286 paginas groot, is merkwaardig door de buiten-gewoon groote hoeveelheid inlichting, die het verschaft op het gebied van godsdienst en de voornaamste handelingen van God met de inwoners dezer aarde.

Aangezien het beperkte aantal der boeken door onze Kerk in de Hollandsche taal uitgegeven, is de „*Stem tot Waarschuwing*” van bijzonder belang, — niet minder voor de leden zelf van de Kerk dan voor onderzoekers, — en te meer daar vele van de menigvuldige punten en onderwerpen door de „*Stem*” besproken, in den loop der dingen zelden in *de Ster* of elders behandeld worden.

De zeer geringe prijs stelt het boek binnen het bereik van ieder belangstellend persoon.

Uw Broeder in de waarheid,

JACOB H. TRAYNER.

DE INVLOED VAN HET GEZANG.

Louisa Cary Duncan schrijft in „*Mind*” het volgende stukje over het gezang, en trekt onze aandacht door de duidelijkheid, waarmede het nut van die kunst wordt voorgesteld:

Hebt ge ooit beproefd te zingen, als een middel om u op te heffen tot een hooger geestelijk zijn? Als gij neergeslingerd zijt in de diepste droefheid of verslagenheid, als ge denksmoede en zwaarmoedig van harte zijt, verhef dan uw stem tot zingen van een lied. Zing — te midden van uw diepe verslagenheid — en het gezang zal de donkere wolken om u oplossen, zal u opheffen uit uwe vertwijfeling en uw gezicht

verhelderen. Ik spreek uit ervaring. Aanvankelijk zal het u zwaar vallen — uw hart is verbijzeld, uw hoofd diep gebogen. Het is slechts een kwestie van wilskracht en elke poging zal het u gemakkelijker maken. Gedurende een poos zal uw lied weder verstommen, uw stem stokken, zult ge onbewust teruggevoerd worden tot de stilte, door het gewicht van uw eigen gedachten. Zoodra ge dit bemerkt, begin dan weder, en langzamerhand zult ge u-zelf in een zekeren graad van kalmte, van vrede en berusting zingen.

Het gezang is niet alleen een aanbevelingswaardig middel tegen zwaarmoedige verslagenheid. Beproof het, wanneer gij angstig en onstemd zijt. Voor gij u-zelf toestaat onvriendelijke gevoelens en gedachten op te nemen, te koesteren en uit te werken, zing iets — iets opwekkends, iets vreugdevols en zing het met geheel uw hart. Het resultaat zal onmiddellijk en doeltreffend zijn. Daarna zult gij uw „vijand” of de hinderlijke omstandigheid in een geheel ander licht beschouwen. Het gezang zal deze getransformeerd hebben.

Het gezang heeft niet alleen een weldadigen invloed in zoodanige bijzondere toestanden, maar de gewoonte om te zingen is een verheffende voor het geheele leven. Uw werk zal u lichter vallen, als gij zingend bezig zijt. Uw werkkraacht zal daaraan een draagkraacht ontleenen, waarvan gij te voren niet gedroomd hadt. Gij zult een zegen, een weldoener voor uw omgeving zijn. Wanneer gij ooit staat voor een eentoonigen arbeid, vermoeid en ontmoedigd, als dan plotseling muziek weerklinkt door de lucht, voelt ge u onmiddellijk nieuwe lust gegeven, iedere spier, iedere zenuw reageert op de versterkende liefelijkheid en regelmaat der tonen. Als dit gevolg reeds verkregen wordt door middelen buiten u, zal het duidelijk zijn, dat dit nog meer verkregen zal worden, zoo gij een dergelijke poging doet. Gij kunt u-zelf als 't ware in een nieuw leven zingen, als gij wilt — in een nieuwe wereld — een wereld van harmonie en geluk. De hemel is terecht afgeschilderd als vol muziek te zijn — als een plaats van eeuwig gezang; want deze zijn de symbolen van vreugde en bevrijding van kommer. Welnu dan, waarom zoudt gij dan niet ten minste zooveel van den hemel in deze wereld brengen? Waarom ons niet zingen van uit de diepten tot op de hoogten, en onszelfen daar handhaven door dezelfde macht van het lied? Laten we niet, als Naäman uit de oude tijden, een eenvoudig middel tot gezondheid en heerlijker, voller leven afwijzen, alleen omdat het zoo eenvoudig is. Laat iedere twijfelaar het slechts beproeven voor zichzelf, laat hij, die nooit zong, verheffen zijn stem in liederen eenvoudig, doch liefelijk en vol regelmaat, hoe gebrekkig ook en hij zal den grondtoon gevonden hebben voor het leven zijner dagen. Laat hij beslist volhouden daarin (want niets komt tot ons zonder ernstige en herhaalde inspanning), laat hij zingen even voortdurend als hij tevoren steeds zuchtte. Het resultaat zal zijne verwachting overtreffen. Hij zal bemerken, dat hij

„maat zal houden” in alles, zoowel in het geestelijke als in het stoffelijke, door de harmonie van zijn lied. En langzamerhand zal zijn geheele leven en de levens van hen, die hem omringen, weerklinken van de echos van zijne vreugde. Zijn wereld zal een voorsmaak van den hémel zijn.

DE VERGADERINGEN IN DEN WINTER.

Toen eerst de zomersche natuur
U lokte met haar geuren,
Kwaamt gij toch, waar 't vergaderuur
U riep met open deuren.
De zomer is voorbij gegaan,
Geen bloementool, maar regen
En sneeuw brengt winterweêr u aan.
— Snijdt gure wind u tegen?

Zegt storm en koud' u soms: blijft thuis?
— De gróote stoel bij d' open haard,
Het warm, gezellig „*binnenshuis*”
Is wellicht velen 't meeste waard.
De klok roept echter als weleer!
Is nu de weg soms ver, of nat,
Of somber, noodigt u niet 't weêr,
Of voelt ge uzelfen moe en mat,

Komt dan toch op 't gewone uur
In 't heilig huis des Heeren,
Daar, waar Gods Heil'ge Geest met vuur
Ons van Zijn weg zal leeren.

Daar is uw plaats, dat is de tijd
Van voeding, sterking door den Geest,
Die u eens tot volmaaktheid leidt,
Terugbrengt waar g' eens zijt geweest.

Maar wilt gij dat bereiken
— Uw Vader eens te naad'ren —
Dan, wil naar 't weêr niet kijken,
Maar denken aan 't vergaad'ren.

. V.

I N H O U D:

Stralen van Levend Licht . . .	Blz. 305	Van Rotterdam naar Salt Lake City . . .	Blz. 314
Joseph Smith als Natuurkundige . . .	„ 310	Het nut van de smart . . .	„ 317
Conferentie-Aankondiging . . .	„ 312	Een Stem tot Waarschuwing . . .	„ 318
Aangekomen . . .	„ 312	De Invloed van het Gezang . . .	„ 318
Is het Geoorloofd om te Zweren . . .	„ 313	De Vergaderingen in den Winter . . .	„ 320

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.